

СВЕДЕНИЯ ЗА ВЛАДИМИРЪ ЧЕРНОЗЕМСКИ, даден от
Мирчо Кикириджковъ, родомъ отъ Динъ, жив. въ София, ул. Добруджа № 7-а,
на работа въ алатарския магазинъ на Бр. Коцови, ул. Търговска:

Съ Владо сѣ приятели и познати още отъ детинство. И двамата сѣ
раждали въ Динско; той отъ гр. Динъ, а Владо отъ с. Патрикъ.

Владо още като дете на 14 г. възраст е побѣганъ съ баща си въ
България и се е заселилъ въ с. Каменница-Петреско.

Презъ 1922 г. е билъ пофѣворъ на единъ отъ кампоитѣ на Кара-
костовъ въ Душица. По време на Кръстоиджилскитѣ събития — 1922 г. —
калуца пофѣворството и става членъ на ВМРО.

Владо е влизалъ въ Македония съ чети и е участвувалъ въ сръ-
жония повечо отъ 15 пкти, въ които се е проявилъ като много храбъръ,
а при това и извънредно спокоенъ, което му спокоейство е достигало
дори до дързостъ. На нѣколко пкти е влизалъ въ Динъ и, докато другитѣ
се криели, той най-спокойно стивалъ въ кръчмитѣ да пие бира, въпреки,
че не знаелъ сръбски.

Билъ е единъ отъ най-Отличнитѣ стрелци на организацията.

Носилъ се е много небрежно, ходилъ е дори изпозапанъ.

Презъ 1930 г. е влизалъ въ затвора за убийството на Томалевски.
Още въ затвора, презъ есента на 1930 г., е станалъ вегитарианецъ. Из-
лизалъ е отъ затвора при последната амнистия, 1932 година.

Мирчо Кикириджковъ е виждалъ Владо за последенъ пктъ на 25. I.
1931 г. Прѣснатъ е билъ упоритъ служъ, че самата организация го е
била убилъ. Жената на Владо — Траяна Владимирова — живѣела въ София, ул.
Козлудуй № 75. Последната твърде често е плакала предъ Кикириджковъ,
че нѣма никакви сведения отъ мъжа си и е почнала да допуска, че сѣ в
вѣрни слуховѣтѣ за убийството му.

Владо Черноземски ималъ татуировка на лѣвата си ръка, правена
презъ 1924 г. съ синъ тушъ. Татуировката била съ диаметръ около 5 см.
Най-отгоре били буквитѣ "ВМРО", подъ тѣхъ "Свобода", следъ това ри-
сунка на черепъ и две кръстосани кости, подъ които думата "Ня", а
подъ нея "Смъртъ". С на думата смъртъ била направена по-голѣма отъ
другитѣ букви. Кикириджковъ не може добре да си спомни, дали цѣлата
тая татуировка е била обградена съ тънна линийка въ кръгъ, или не е

была обгорожена.

Лихирядковъ крѣва, что чортъ въ нѣкой востникъ, какво уснѣтъ
Колесникъ имѣлъ оловни эжи. По тождъ поводъ той показва, что Владимѣръ
Черносомски имѣлъ такива эжи, които поставилъ въ затвора. Иже
: Хаджи Колевъ.

спомни дали цѣлата тая татуировка е била обградена съ тънка
линийка въ кръгъ или не е била обградена.

106

Кикиридковъ казва, че чель въ нѣкой вестникъ, какво убития
Келеменъ ималъ златни зѣби, ~~и по тоя случай~~ ^{Владо Петковъ} добавя, че ~~и~~ Владо
Черноземски ималъ такива зѣби, които поставилъ въ затвора зѣбо-
лѣкаря Хаджи Колевъ.

На допълнително зададения въпрос Мирчо Кикириджков отговаря следното:

Владо Георгиев Черновески имал ръст среден - около 170 см. Скъпия имало много неправилно развито тѣло: отъ кръста нагоре бѣ развитъ много добре, съ силно развити гърди, а отъ кръста надолу бѣ слабъ, дори много слабъ. Имало много тънки крака, свити въ колената въ форма на хиксъ, при ходене си удраше колената. Дъстабалия - извънредно равни стъпала. Топка походка, но не накуцва. Стъква съ разтворени стъпала, като одного разтвара повече отъ другото, но кое точно не си спомня. Винаги изкривявалъ много скоро обувките.

Ималъ въ устата си 4 или 5 златни зъба-китки на горната и долна челюсти, за които заплащалъ около 3000 лв. Предните му зъби били развалени, кълти, рѣдки.

Страдалъ е нѣколко кити отъ триперъ. Дори презъ 1923 г. е билъ наново боленъ и затова носелъ съ себе си спринцовка. Коката на члена му била обърната.

Нѣмалъ никакви коси по гърдите си, и изобщо по тѣлото си. Ръцете му също били тънки, китките довити навънъ и съ дълги тънки прѣсти. Ималъ много рѣдка кестенява коса. Дебели, гъсти, дълги вожди. Кестеняви очи. Вратътъ му билъ много късъ. Ималъ белегъ отъ операция - ампутация.

Всички въ организацията /ВМРО/ го знаели, че е щипаникъ. При едно влизане съ чета въ Македония презъ 1923 г., показвалъ на другарите си тѣхната къща въ изгорѣното село Патрикъ. Показаната отъ него къща - развалини била до стърчащите развалини на селската черква. Дори следъ завръщането отъ Калиманското сражение, Тодоръ Александровъ го билъ запиталъ дали е можалъ да види селото си. На това Владо отговорилъ: Е, не можахме да доближимъ до тамъ.

На другарите си разправялъ, че билъ избѣгалъ отъ село презъ 1913 г. когато било изгорѣно тѣхното село. При това добавялъ: Изпобиха баща и майка, единъ отъ съселаните не взе и докара въ България.

По време на сраженията въ които е участвувалъ, не е билъ раняванъ и нѣма белегъ отъ куршумъ.

109

МИРЧО СЪОБЩАВА:

Владо Георгиевъ Черноземски е родомъ отъ с. Патрикъ, Щипско. Селото е изгорено презъ междусъюзническата война 1913 г. отъ сърбитѣ. Селото съвсемъ не е заличено, защото още стърчатъ стѣни отъ къщитѣ му. То и до сега не е възобновено. Намира се на 30-40 кил. отъ Щипъ и на 5 кил. отъ с. Драгоево—големо турско село.

Татуировката съ инициалитѣ на ВМРО е на лѣвата ръка.

Презъ 1912 г. въ Щипъ като активенъ терористъ се е подвизавалъ Спиро Келемановъ, Убитъ преди балканската война.

Схщиятъ има братъ на име Йосифъ Келемановъ, който има сергия на ул. Ломска.

15. X. 1934 г.

103
ВЛАДО ШОФБОРА.

ОТЪ ПОЛОЖИТЕЛЕНЪ ИЗТОЧНИКЪ СЕ СЪОБЩАВА:

Отъ две години Владимиръ Черноземски е изпратенъ отъ организацията като инструкторъ на хърватската революционна организация на Павеличъ. Черноземски е участвувалъ въ организирания атентатъ противъ Югославянския кралъ въ последното му посещение въ Загребъ. Цѣли 5 месеца се е луталъ следъ разкриване на атентата до като прехвърлилъ границата.

Отъ както Владо шофбора е придаденъ къмъ хърватитѣ, той е въ изключително подчинение на Павеличъ.

Фотографията на атентатора, печатана въ в. "Зора" отъ тази сутринъ, напълно сходя съ Владо шофбора. Мнозина негови другари въ София го познаха.

13. X. 1934 година.